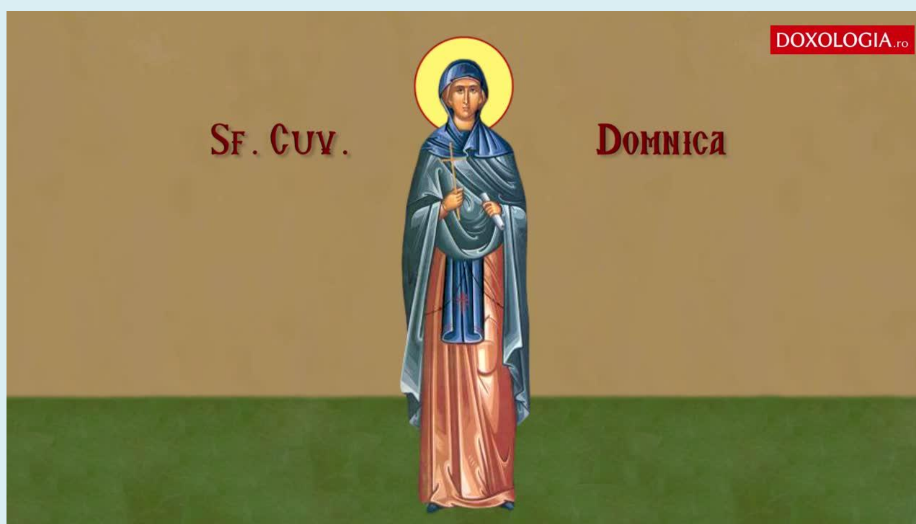
Canon de rugăciune către Sfânta cuvioasă Domnica
(8 ianuarie)

Materiale despre Sfântul cuvios Gheorghe, hozevitul şi Sfânta cuvioasă Domnica:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Gheorghe,-hozevitul

https://archive.org/details/@steaemy?query=Gheorghe+hozevitul+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Gheorghe%2C+hozevitul+

***

Troparul Sfintei cuvioase Domnica, glasul al 8-lea: Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel ne-muritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioasă maică Domnica, duhul tău.

&&&

Cântarea 1-a, glas 2

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea într-armată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Prea slăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dorul cel dumnezeiesc într-aripându-ţi sufletul, mărită, ai zburat mai sus de cursele cele trupeşti. Drept aceea fiind eu vânat de cursele şarpelui, te rog, prea cinstită Domnica, izbăveşte-mă cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bucurie ai urmat lui Hristos, înplinind legiuirile Lui cele sfinte, prea cinstită. Şi te-ai numărat în Cetele fecioarelor, ca o fecioară şi fără prihană. Drept aceea adunându-ne, te cinstim cu credinţă pe tine, ceea ce eşti vrednică de laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nefiind cuprinsă nicidecum de somnul răutăţii, mărită, privegheai în faptele cele luminoase şi te-ai mutat către Lumina cea neînserată, fiind luminată de strălucirile cele de acolo şi luminând pe cei ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Şi înainte de naştere ai fost nestricată şi după naştere ai rămas, în chip mai presus de fire, curată, Maică a lui Dumnezeu. Drept aceea dorindu-te pe tine Sfânta Domnica, s-a adus de Dumnezeiescul Duh, în urma ta, nestricată, Împăratului tuturor, Fiului tău, prea curată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe corăbierii care pluteau pe mare i-ai mântuit Sfântă prea cuvioasă Domnica şi trimiţând mării potolire, cu binecuvântare ai schimbat furtuna în linişte.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine, cea luminată de luminile cele fără materie, te-a vestit îngerul, cel cu chip de lumină, ierarhului, când ai sosit cu voie dumnezeiască, în cetatea cea împărătească.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Într-aripându-te cu osteneala înfrânării, ai ajuns la limanurile nepătimirii, mărită şi te-ai făcut liman celor alunecaţi întru adâncimea răutăţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întăreşte, Preacurată, neputinţa mea, ceea ce ai născut puterea Celui Preaînalt, care dă fiinţă tuturor şi a mărit pomenirea prea cuvioasei Domnica.

Irmosul: Înflorit-a pustia ca crinul Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucit-ai ca un fulger lumină de vindecări, alungând întunericul patimilor şi mulţimea demonilor şi ai luminat pe toţi cei ce se apropiau cucernic de tine, Sfântă Domnica.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mirele, Împăratul Ceresc, te măreşte pe tine, înaintea împăratului pământesc, care se înspăimânta de viaţa ta cea curată şi de minunile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ascultător fiind rugăciunilor tale, Domnul ţi-a arătat de mai înainte, în chip lămurit, locul în care ai ridicat casă de sihăstrie, îndepărtând duhurile vicleniei, prea cuvioasă Domnica.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dezbrăcatu-s-a Adam de hainele morţii prin dumnezeiască naşterea ta şi s-a îmbrăcat cu veşmântul pe care l-a ţesut Însuşi Cuvântul în pântecele tău, Întrupându-Se.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ostenind ca un lucrător pe pământ, curată şi cu plugul rugăciunilor tăind brazda cea sufletească, ai secerat roadă înmulţită, care se păstrează în jitniţele cele dumnezeieşti.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-ţi cugetul tău cel curat, cu puterea Duhului, care lucrează toate, priveai cele de departe ca şi cum ar fi aproape şi arătai de mai înainte împlinirea celor viitoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lucrător de cele sfinte te-a desăvârşit, prin puterea Duhului, cu ungerea lucrării sfinte a diaconiei, poruncindu-ţi să păstoreşti sufletele sfinţite, Sfântă Domnica, de Dumnezeu înţelepţită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Domnul cel Sfânt L-ai născut lumii, Născătoare a Domnului; pe Acela din suflet iubindu-L Sfânta Domnica, se arată stăpână asupra patimilor aducătoare de stricăciune, lăudându-te pe tine, Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţită casă proorocească ai ridicat dumnezeiescului Zaharia, proorocului celui de Dumnezeu insuflat, cu care acum împreună dănţuieşti în Locaşul cel Sfânt, prea cuvioasă Domnica, de Dumnezeu înţelepţită.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai izvor bogat de tămăduiri, potolind văpaia patimilor şi izvorând sfinţenie de mântuire, fecioară, care porţi numele Domnului, mireasă dumnezeiască.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită, ca pe o cinstită, ca pe o strălucită cu razele fecioriei, te-a luat Domnul Luişi mireasă fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pentru mine, ca mine S-a făcut Prunc desăvârşit, înnoindu-mă pe mine cel învechit de patimi, prin tine, Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat, din stricăciune Dumnezeule scoate-mă.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, cel ce bine este cuvântat şi Prea slăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gândul tău îndumnezeindu-l totdeauna, cu înclinările cele către Dumnezeu, a ajuns asemenea luminii. Pentru aceea te-ai abătut de la vrăjmăşia trupului, de Dumnezeu înţelepţită, cântând: Cel ce eşti Binecuvântat şi Preaslăvit.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeu, cel mai presus de fiinţă, odihnindu-Se întru tine, ţi-a descoperit ţie Taine dumnezeieşti. Că tu, curată, ai văzut sfânt înger venind şi sfinţind firea apelor, întru Duhul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcându-te locaş Dumnezeiescului Duh, curată, când erai în Locaşul cel Sfânt ai auzit glas, care te învăţa Taine dumnezeieşti şi mutarea din trup, a celui ce împărăţea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tăria, lauda şi mântuirea mea este Domnul, cel ce mai înainte te-a ales pe tine, Maică prea curată şi Mireasă nenuntită. Pe Acela nu înceta a-L ruga, pururea, pentru robii tăi, prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împodobită cu faptele bune şi înfrumuseţată cu podoabele minunilor, spre frumoasa Cămară de mire a Împăratului Hristos, cântându-I şi prea înălţându-L în veci.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând lui Hristos ca unui Păstor curat, cinstită mieluşea, cu bucurie te-ai sălăşluit în Stâna cea cerească, unde este adunarea oilor celor alese.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu voia lui Dumnezeu cea atotlucrătoare, înţelegând părăsirea cortului tău, ai adus, cu suflet curat, laudă de mulţumire Pricinuitorului tuturor; întru a cărui mână ţi-ai dat duhul tău, curată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dumnezeu cel mai presus de fiinţă a luat Trup pentru noi din sânul tău, Fecioară, vrând să înnoiască firea cea stricată, pentru îndurare şi milă, Cel Preaslăvit întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei şi a prefăcut văpaia întru răcoreală, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetele prea sfinţite care mergeau înaintea dumnezeiescului tău suflet, la cinstită adormirea ta, s-au arătat celor ce priveau, însoţindu-te cu cântări sfinţite, la locul cortului minunat, unde este glasul celor ce prăznuiesc, prea lăudată.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătându-te ca o mlădiţă dumnezeiască a Viţei celei prea roditoare, Sfântă Domnica, ne-ai odrăslit struguri dumnezeieşti de umilinţă, izvorând vin de tămăduiri sufletelor şi veselind inimile celor ce te cinstesc cu credinţă.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Domnica, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De patimi trupeşti, de întinăciuni sufleteşti şi de toată viclenia duşmanului izbăveşte-ne, prea cuvioasă Domnica, cu rugăciunile tale, pe noi, care cu dragoste scăpăm la acoperământul tău şi săvârşim praznicul tău cel dumnezeiesc şi cinstit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca pe o rază a soarelui care luminează pe toţi, ca pe o mireasă împodobită a lui Hristos şi ca pe o turturea iubitoare de curăţie, ca pe un măslin, ca pe un cedru, ca pe o porumbiţă aleasă toţi te lăudăm pe tine, Sfântă Domnica, ceea ce porţi numele Domnului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Milostiveşte-Te, Doamne, milostiveşte-Te, când vei vrea să mă judeci; şi să nu mă osândeşti la foc, nici să mă înfrunţi cu mânia Ta, se roagă ţie, Hristoase, Fecioara, care Te-a purtat în pântece, şi mulţimea îngerilor şi cetele cuvioşilor.

Irmosul: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude Îl mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Trupul împreună cu patimile ţi-ai răstignit şi toată dorirea ta, Sfântă prea cuvioasă Domnica, ai avut-o către Hristos, Mirele tău. Pentru aceea ai câştigat cunună nestricată şi te-ai numărat în Cetele îngerilor, cuvioasă, rugându-te Lui, neîncetat, pentru cei ce te cinstesc.

Sedelna praznicului Botezului Domnului, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Apele Iordanului le-ai sfinţit; stăpânia păcatului ai sfărâmat, Hristoase Dumnezeul nostru. Plecatu-Te-ai pe Tine sub palma Înaintemergătorului şi ai mântuit din înşelăciune neamul omenesc. Pentru aceasta Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

***

Pe vremea împărăţiei marelui Teodosie (379-395), Domnica fiind elină, s-a dus din cetatea Cartagina la Constantinopol, cu alte patru fecioare. Apoi s-a făcut despre dânsa o dumnezeiască descoperire prea sfinţitului arhiepiscop Nectarie patriarhul (381- 397), care primind-o, a învrednicit-o de Sfântul Botez.

După aceasta, Sfânta Domnica luând chipul monahicesc, se nevoia în post cu duhovniceşti osteneli, pentru care a făcut multe minuni.

Căci a mântuit pe nişte corăbieri care se înviforau, turnând în mare untdelemn sfinţit şi astfel a schimbat marea în linişte.

Domnica avea şi darul de a prooroci, pentru că a văzut înainte moartea împăratului, despre care l-a şi înştiinţat.

Apoi a văzut pe sfântul înger venind şi sfinţind firea apelor; precum şi alte prea mărite taine dumnezeieşti i s-au descoperit.

Ajungând la adânci bătrâneţi, până pe vremea împărăţiei lui Leon (457-474) şi a lui Zenon (474-491), cunoscându-şi mai înainte ducerea sa către Dumnezeu, s-a odihnit în pace.

(Vieţile Sfinţilor - Viaţa Sfintei cuvioase Domnica)